

Dievkalpojums Trešajā svētdienā gavēņa laikā

Dziesma „Nāc pie krusta savās bēdās” Nr. 116

Nāc pie krusta savās bēdās, Gurdais ceļiniek! Ejut krustā sistā pēdās, Miers tev tiek.
Redzi Jēzus krusta mokas, Liels Tā sāpju mērs! Tevis dēļ tur izstiep rokas Dieva Jērs.
Tavu grēku dēļ Viņš sevi nāvē nodevis. Dieva Dēls tik ļoti tevi mīlējis.
Tur Viņš tavas sāpes klusēs, Prieka stars tev mirdz. Viņa mierā droši dusēs Gurdā sirds.
Spēks un grēku piedošana Tēv no krusta nāk. Sirdī miers un atspirgšana Mājot sāk.

Psalms

Manas acis raugās uz to Kungu vienumēr,
jo Viņš manu kāju izvelk no tīkla!
Pievērsies man un esi man žēlīgs,
jo es esmu vientulis un lielās bēdās!
Bailība pārņem manu sirdi,
izved mani no manām bēdām!
Uzlūko manu postu un manas mokas
un piedod visus manus grēkus!
Raugi manus ienaidniekus, cik daudz ir viņu
un ar kādu niknumu viņi mani ienīst!
Pasargi manu dvēseli un izglāb mani,
nepamet mani kaunā, jo uz Tevi es paļaujos!
Sirds skaidrība un taisnība lai mani sargā,
jo es gaidu uz Tevi.

Liturgs: Gods lai ir Tēvam un Dēlam un Svētajam Garam!

Draudze: Kā iesākumā bija, tā tagad ir un būs no mūžības uz mūžību. Āmen.

Liturgs: Ja sakām, ka mums nav grēka, tad maldinām paši sevi, un patiesība nav mūsos. Ja atzīstamies savos grēkos, tad Viņš ir uzticīgs un taisns, ka Viņš mums piedod grēkus un šķīsta mūs no visas netaisnības. (1 Jņ. 1,8)

Svētīgs ir tas, kam pārkāpumi piedoti, kam grēki apklāti. (Ps. 32,1)

Liturgs: Visspēcīgais Dievs, sirdsžēlīgais Tēvs!

Draudze: Es, nabaga grēcinieks, Tev sūdzu savus grēkus, ar ko esmu apgrēkojies domās, vārdos un darbos un ar ko gan esmu pelnījis Tavas dusmas un sodu laikā un mūžībā. Bet es tos no sirds nožēloju, un tie man gauži sāp, un es Tevi lūdzu Tavas lielās apžēlošanās un Tava mīļā Dēla Jēzus Kristus, mana Pestītāja, rūgto ciešanu un nāves dēļ: žēlo laipnīgi mani, nabaga grēcinieku, piedod man visus manus grēkus un dod man sava Svētā Gara spēku, ka varu atgriezties! *Draudze:* Kungs, apžēlojies! Kristu, apžēlojies! Kungs, apžēlojies!

Liturgs: Ja nu šī ir jūsu visu patiesa grēku sūdzēšana un lūgšana, tad atbildiet, sacīdami „jā”. *Draudze:* Jā!

Liturgs: Kad jūs, savus grēkus nožēlodami, ticībā iepriecināties ar mūsu Pestītāja Jēzus Kristus nopelnu, no saviem grēkiem gribat atstāties un Dieva svētajam prātam paklausīt, tad uz tādu jūsu grēku sūdzēšanu un lūgšanu kā aicināts un iecelts Dieva vārda kalps es jums pasludinu Dieva žēlastību un apliecinu pēc Kunga Jēzus Kristus pavēles, ka visi jūsu grēki ir piedoti Tēva un Dēla + un Svētā Gara vārdā.

Draudze: Āmen.

Liturgs: Tas Kungs ar jums!

Draudze: Un ar tavu garu!

Liturgs: Lūgšim Dievu!

Liturgs: Dievs Kungs, debesu Tēvs, mēs tevi lūdzam, valdi mūs ar savu Svēto Garu, ka tavus vārdus no visas sirds klausāmies un uzņemam, un tā svēti paliekam, uz Jēzu Kristu, tavu Dēlu, vienīgi paļaujamies un savu cerību uz viņu liekam, pēc taviem vārdiem dzīvojam, sargāmies no visas apgrēcības, kamēr mūžīgi svēti būsīm, caur tavu mīlo Dēlu Jēzu Kristu, mūsu Kungu. *Draudze:* Āmen.

Vecās Derības lasījums

Lektors: Lasījums no 1. Ķēn. 13, 1-13a.

Un Ahābs izstāstīja Īzebelei visu, ko Elija bija darījis, ka viņš nokāvis ar zobenu visus praviešus. Tad Īzebele sūtīja vēstnesi pie Elijas: "Lai dievi man dara tāpat vai vēl vairāk! – rīt šajā laikā es atdarīšu tev to, ko tu nodarīji viņu dvēselēm!" To redzēdams, viņš cēlās un bēga, glābdams savu dzīvību, un nonāca Jūdas Bēršebā. Tur viņš atstāja savu puisi, bet pats devās tuksnesī vienas dienas gājumu – gāja un, apsēdies zem irbuleņu krūma, lūdzās, vēlēdamies mirt: "Kungs, nu ir gana! Nem manu dvēseli, jo es neesmu labāks par saviem tēviem!" Viņš apgūlās un aizmīga zem irbuleņu krūma, un, redzi, eņģelis pieskārs viņam un sacīja: "Celies un ēd!" Viņš paskatījās, un redzi – galvagalī uz karstiem akmeņiem cepta maize un ūdens krūka. Viņš ēda un dzēra, un atkal apgūlās. Un Kunga eņģelis nāca vēlreiz, pieskārs viņam un sacīja: "Celies un ēd, jo tev ejams garš ceļš." Viņš cēlās, ēda, dzēra un gāja, stiprinājies viņš devās ceļā. Viņš gāja četrdesmit dienas un četrdesmit naktis līdz Dieva kalnam Horebam. Tur viņš pārnakšņoja kādā alā. Un, redzi, Kunga vārds nāca pār viņu: "Kāpēc tu esi šeit, Elija?" Viņš sacīja: "Degtin es esmu iedezies par Kungu, Pulku Dievu, jo Israēla dēli ir atmetuši tavu derību, sagrāvouši tavus altārus un ar zobenu nokāvouši tavus praviešus, es vienīgais esmu palicis, un tie tīko pēc manas dzīvības." Un tas viņam teica: "Izej un stājies uz kalna Kunga priekšā." Un, redzi, Kungs gāja garām – liels un stiprs vējš, kas kalnus aizpūš un klintis drupina, nāca Kungam pa priekšu, bet Kunga vējā nebija. Un pēc vēja nāca zemestrīce, bet Kunga zemestrīcē nebija. Un pēc zemestrīces nāca uguns, bet Kunga ugunī nebija. Un pēc uguns – klusa čukstoša balss. Kad Elija to dzirdēja, viņš aizsedza seju ar apmetni.

Draudze: Āmen.

Dziesma „Lūkojos ticībā uz tevi Golgatā” Nr. 382

Lūkojos ticībā Uz tevi Golgatā, Mans Pestītāj! Ak, šķīstī mani Tu Par sniegu baltāku, Lai Tev vien piederu, Mans žēlotāj!
Ar spēku apbalvo, Kungs, sirdi bailīgo, Dod iepriecu; Tu mani pestīji, No soda izglābi, Lai Tevi mūžīgi Es mīlētu.
Kamēr vēl ceļoju Caur bēdu tumsību, Esi mans sargs; Liec tumsai izbeigties, Lai sirds var līksmoties Un Tevī patverties, Kad negaiss bargs.
Kad ceļš reiz izbeigsies, Kad nāve tuvosies Un mājās sauks, Man šaubas izdeldi, Ar mieru piepildi, Pie sevis uzņemi, Mans dvēš'les draugs!

Epistulas lasījums

Lektors: Lasījums no Ef. 5, 1-9

Būdami Dieva mīļotie bērni, dariet tāpat kā viņš un dzīvojiet mīlestībā, kā Kristus mūs ir mīlējis un mūsu labā sevi atdevis Dievam par upurdāvanu un jauki smaržojošu ziedojumu. Bet netiklība, visāda nešķīstība vai negausība jūsu vidū lai netiek pat pieminēta, kā tas svētajiem pieklājas. Tāpat arī nekaunīgas, mulķīgas runas vai rupji joki – tas viss nepieklājas, bet tā vietā lai ir pateicība Dievam. Ziniet skaidri: neviens netiklis, nešķīstais vai negausis, tas ir, neviens elku kalps, neiemantos savu daļu Kristus un Dieva valstībā. Neviens lai jūs nepieviļ ar tukšiem vārdiem, jo par to nāk Dieva dusmas pār nepaklausības dēliem. Nepalieciet kopā ar tiem, jo jūs reiz bijāt tumsa, bet tagad esat gaisma Kungā; dzīvojiet kā gaismas bērni! Gaismas auglis ir visā, kas krietns, taisnīgs un patiess.

Evaņģēlijs

Predikants: Žēlastība jums un miers no Dieva, mūsu Tēva, un no Kunga Jēzus Kristus! (1. Kor. 1,3)

Lasījums no Lk. 9, 57-62

Tiem ejot pa ceļu, kāds viņam sacīja: “Es sekošu tev, lai kurp tu ietu.” Jēzus tam teica: “Lapsām ir alas un debesu putniem ligzdas, bet Cilvēka Dēlam nav kur galvu nolikt.” Un citam viņš teica: “Seko man!” Bet tas sacīja: “Kungs, ļauj man vispirms aiziet un apglabāt savu tēvu.” Bet viņš tam sacīja: “Ļauj miroņiem apglabāt savus miroņus, bet tu ej un sludini Dieva valstību!” Vēl kāds cits sacīja: “Es sekošu tev, Kungs, bet ļauj vispirms man atvadīties no saviem mājiniekiem.” Bet Jēzus tam teica: “Neviens, kas savu roku uzlicis uz arkla un skatās atpakaļ, neder Dieva valstībai.”

Uzruna

Ticības apliecība

Es ticu uz Dievu, Tēvu, Visuvaldītāju, debess un zemes Radītāju; un uz Jēzu Kristu, Dieva vienpiedzimušo Dēlu, mūsu Kungu, kas ieņemts no Svētā Gara, piedzimis no jaunavas Marijas, cietis zem Poncija Pilāta, krustā sists, nomiris, aprakts, nokāpis ellē, trešajā dienā augšāmcēlies no mirušiem, uzkāpis debesīs, sēdies pie Dieva, Visuvaldītāja Tēva, labās rokas, no kurienes viņš atnāks tiesāt dzīvos un mirušos. Es ticu uz Svēto Garu, vienu svētu kristīgu Baznīcu, svēto sadraudzi, grēku piedošanu, miesas augšāmcelšanos un mūžīgo dzīvību. Āmen.

Aizlūgumi, ziņojumi

„Debestēvs, mēs lūdzam Tevi” Nr. 578, 4.-5.p.

Esi mūsu spēks un stiprums, Vadītājs mums tuksnesī. Briesmās, bailēs, bēdu gaitās
Lūdzam, Tēvs, mums palidzi.
Ceļš vai gaišs, vai tumsas aizsegts; Saulains laiks, vai vētrains bargs, Dod, lai katrā dzīves
brīdī Tuvums Tavs mums vienmēr dārgs.

“Tik pie Dieva es rodu mieru, no Viņa mans glābiņš!” Ps. 62,2

**Predikants: Un Dieva miers, kas ir augstāks par visu saprašanu,
pasargās jūsu sirdis un domas Kristū Jēzū. (Flp. 4,7)**

Dziesma „Krustā sistais, dod mums spēku” Nr. 105

Krustā Sistais, dod mums spēku Mūsu dienu krustu nest. Stāvi klāt mums, aizdzen grēku,
Nāc mūs gaismas ceļos vest.
Sirdīs svētas ilgas dedzi, Garam vieglus spārnus dod Un, ja paklūpot mūs redzi, Piecel
mūs, un nenosod'!
Krustā Sistais, ņem pie rokas Tos, kam jākāpj Golgatā, Lai tie nelūst savās mokās, paliek
stipri ticībā.

Litānija un Mūsu Tēvs

Kungs Dievs, mūsu dziedinātāj, parādi līdzjūtību savai cilvēku saimei, kuru nospiež
pārbaudījumu, slimību un baiļu nasta! Mēs Tevi lūdzam,
Kungs, uzklausi mūs!

Nāc mums palīgā, kad sērga pārņem pasauli. Dziedini slimos, atbalsti un aizstāvi viņu
ģimenes un draugus, lai arī viņi netiek aplipināti. Par viņiem un īpaši par kristiešiem
slimības skartajās zemēs mēs Tevi lūdzam,
Kungs, uzklausi mūs!

Piešķir mums mīlestības un savaldības garu, lai varam kopīgām pūlēm savaldīt vīrusa
izplatību. Mēs Tevi lūdzam,
Kungs, uzklausi mūs!

Dari mūs modrus, uzmanīgus un darbīgus, lai spējam cīnīties arī pret citām slimībām un
sērgām, kas nes ciešanas un nāvi daudziem cilvēkiem. Mēs Tevi lūdzam,
Kungs, uzklausi mūs!

Dziedini mūs no bezatbildības un patmīlības, kas liek mums raizēties tikai par to, lai
slimība neskar mūs pašus. Palidzi iet tālāk par mazdūšību un bailēm, kas pārāk viegli liek
mums neievērot savu tuvāko. Mēs Tevi lūdzam,
Kungs, uzklausi mūs!

Stiprini un sargā visus, kas kalpo sabiedrības veselības aizsardzībā – ārstus, medmāsas, farmaceitus un citus palīdzības darbiniekus, kas riskē ar sevi, lai rūpētos par slimniekiem un viņu ģimenēm. Mēs Tevi lūdzam,
Kungs, uzklausi mūs!

Iedvesmo, dod atziņu un cerību pētniekiem, kas strādā pie vakcīnas radīšanas. Mēs Tevi lūdzam,
Kungs, uzklausi mūs!

Uzturi visus uzņēmējus un strādniekus, kuru iztiku apdraud atcelti pasākumi, slēgtas robežas, karantīnas un citi ierobežojumi. Sargā un glāb tos, kuri ir spiesti ceļot. Mēs Tevi lūdzam,
Kungs, uzklausi mūs!

Vadi tautu vadītājus, lai viņi runā patiesību, attur dezinformāciju un rīkojas taisnīgi, lai visa kopiena varētu piedzīvot dziedināšanu. Mēs Tevi lūdzam,
Kungs, uzklausi mūs!

Dziedini mūsu pasauli, dziedini mūsu miesu, stiprini mūsu sirdis un prātus. Visos satricinājumos dod mums cerību un mieru. Mēs Tevi lūdzam,
Kungs, uzklausi mūs!

Paturi savā maigajā apskāvienā visus, kas miruši un šodien mirs. Mierini viņu tuviniekus bēdās un neļauj viņiem nogrimt izmisumā. Mēs Tevi lūdzam,
Kungs, uzklausi mūs!

Savā mīlestībā piemini visu savu ģimeni – visu cilvēci un pārējo radību. **Āmen!**

Liturgs: Jēzus vārdā lūgsim!

Draudze: Mūsu Tēvs debesīs! Svētīts lai top tavs vārds. Lai nāk tava valstība. Tavs prāts lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes. Mūsu dienišķo maizi dod mums šodien un piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem. Un neieved mūs kārdināšanā, bet atpestī mūs no ļauna. Jo tev pieder valstība, spēks un gods mūžīgi mūžos. Āmen.

Liturgs: Pateiciet tam Kungam, jo viņš ir laipnīgs!

Draudze: Un viņa žēlastība paliek mūžīgi! (Ps. 107, 1)

Liturgs: Mēs tev pateicamies, visspēcīgais Dievs, ka tu mūs esi atspirdzinājis ar saviem vārdiem un savu sakramentu, un lūdzam tevi, svētī to, ka pie mums vairojas ticība uz tevi un sirsnīga mīlestība starp mums visiem caur tavu mīlo Dēlu Jēzu Kristu, mūsu Kungu.

Draudze: Āmen.

Liturgs: Tas Kungs tevi svētī un tevi pasargā! Tas Kungs apgaismo savu vaigu pār tevi un ir tev žēlīgs! Tas Kungs paceļ savu vaigu uz tevi un dod tev mieru!

Draudze: Āmen, āmen, āmen.

Dziesma „Kāpēc Tu miris esi” Nr. 102

Kāpēc Tu miris esi, To dod mums, Jēzu, prast, No krusta, ko Tu nesi, Dod labus augļus rast!
Kungs, Tava mīlestība Par nāvi stiprāka, Ak, kāda pārgalvība, Ja par to nedomā!
Ak Kungs, ar klusu prātu Mēs tevi mīlēsīm, Uz debess pacilātu Tēv sirdi nodosim.
Tā vien Tavš krusts, ko nesi, Mums būs par svētību, Un, ka Tu miris esi, Tas mums dos
dzīvību.